

1. Timo Makkonen
2. Elektroniikan ja sähkötekniikan ko.
3. Vaihtoyliopisto: St. Peterburg State Polytechnical University
4. Vaihto-aika: Syyslukukausi 2008
5. Vaihto-ohjelma: FIRST
6. Opetuskieli: Englanti
7. Sähköpostiosoitteeni: [timo.makkonen\(at\)tkk.fi](mailto:timo.makkonen@tkk.fi)

Yleiskuvaus kohteesta

Pietari sijaitsee itäisessä naapurissamme vajaan neljänsadan kilometrin päässä Helsingistä. Pietari on Moskovan jälkeen Venäjän toiseksi suurin kaupunki ja sen alueella asuu yli viisi miljoonaa asukasta. Asukasmäärästä johtuen vilskettä riittä kaupungin laitamille asti kellon ajasta riippumatta. Kaupunki sijaitsee Suomenlahden pohjukassa kohdassa, jossa Neva yhtyy itämereen. Kaupunki on rakennettu suistoalueelle monelle saarelle. Kaupunki onkin täynnä siltoja, jotka yhdistävät kaupungin osat toisiinsa.

Venäjällä hyvinvointi on jakautunut hyvin epätasaisesti ja sen huomaa myös katukuvasta. Kaduilla lipuu Hummerit ja Ladat sopusoinnussa. Kaduilla vilisee ihmisiä arvokuteissa ja samoilla kaduilla mummut myyvät keräämiään marjoja ja muita luonnon antimia kadulla istuen pysyäkseen leivän syrjässä piskuisella eläkkeellä. Toisaalta kaikilla ei ole varaa kalleuksiin, mutta kulttuuriin kuuluu näyttää hyvinvoivalta, vaikka siihen ei olisikaan varaa. Oman empiirisen tutkimukseni mukaan venäläisillä opiskelijoilla on keskimäärin arvokkaammat puhelimet, kuin suomalaisilla yritysjohtajilla. Samaan tapaan rikkaiden on näytettävä varallisuutensa. Venäjällä henkilö, jolla on varaa, myös näyttää sen.

Kaupunki

Itse kaupunki on todella vaikuttava. Pietari on erittäin eurooppalainen kaupunki niin hengeltään kuin arkkitehtuuriltaan. Kaupunki on täynnä kauniita rakennuksia. Venäjän vaurastuminen ei ole tuonut pilvenpiirtäjiä pilaamaan kaupungin ilmettä, koska historiallinen keskusta on suojeltu. Vaurastuminen näkyy kaikkialla remonteina ja korjauksina. Melkein kaikki historiallisen keskustan rakennukset on saneerattu (ainakin julkisivu) ja ne valaistaan kauniisti illan hämärtyessä.

Ilmasto Pietarissa on kutakuinkin sama kuin Helsingissä. Sääennusteita seuraamalla jäi kuva, että Pietarissa on keskimäärin muutama aste viileämpää kuin Helsingissä. Suomalaiselle ilmasto ei aiheuta mitään yllätyksiä. Ainoa yllätys, jonka koin, oli loskan määrä syysmyrskyn jälkeen. Venäläinen katuhuolto ja viemärijärjestelmä ei ilmeisesti ole yhtä tehokas kuin kotimainen. Parhaaseen aikaan kadut ovatkin aika huonossa kunnossa. Hyvät kengät siis kannattaa pakata mukaan.

Järjestelyt Suomessa ja kohdemaassa

Hain vaihtoon sekä TKK:n, että venäjän valtion apurahan kautta. Tämä temppu melkein tuplasi hakemusten määrän, mutta osan asioista pystyi hoitamaan kerralla molempiin hakuihin. En saanut

venäjän valtion apurahaa, mutta sain kuitenkin kohtuullisen matka-avustuksen CIMO:lta, joka kyllä kuittasi hakemuskirjoittelun vaivat. Kokonaisuudessaan hakuprosessi ja yhteistyö TKK:n kanssa sujui jouhevasti. Vastauksen vaihtoon hyväksymisestääni sain heinäkuussa.

Viisumikutsun saatuaani sain esimakua venäläisestä tavasta hoitaa asioita. Viisumia sai jonotella lähetystössä ja hintakin taisi määräytyä naaman perusteella. Hinnoissa on eroa riippuen siitä, mistä viisuminsa hakee. Pieni galluppi Pietarissa osoitti, että Helsingin suurlähetystössä saa maksaa pääkaupunkilisää. Viisumi tuli kuitenkin ajallaan, vaikka hinta olikin viilattu kohdalleen naaman perusteella.

Itse vaihtokohteesta sain aika huonosti vastauksia viesteihini. Vastaus kyllä tuli, mutta viiveellä. Lähdinkin matkaan kartan ja lyhyen informaatiokirjeen turvin. Perille kuitenkin pääsin ja asiat Pietarin päässä hoituvat loppujen lopuksi sujuvasti. Olin valmistautunut parin viikon toimistorumbaun, mutta jo muutamassa päivässä kaikki asiat alkoivat olla kunnossa nettiä myöten. Suurimman panostuksen vaati monikertaviisumin hankkiminen, mutta sekin hoitui suhteellisen kivuttomasti. Hakuprosessi sisälsi venäläisen klinikan HIV-testit, koska länsimaiset todistukset eivät olleet valideja venäläiselle viisumin myöntäjälle. Sekin hoidettiin porukassa ja ohjatusti, joten pieni vaihto-oppilas selvisi siitäkin koettelemuksesta kunnialla. Olin lukenut aikaisemmista vaihtoraporteista, että vaihtareille kaupitellaan myös jonkinlaista lisävakuutusta, mutta itse en tällaiseen törmännyt. Suomalainen matkavakuutus riitti aivan mainiosti ja miksipä ei olisi riittänyt.

Arki

Asunto tarjottiin asuntolasta, jossa saman huoneen jakoi kaksi henkilöä ja asunnossa oli kaksi huonetta. Vaihtarit olivat etuoikeutetussa asemassa asunnon suhteen sillä paikalliset asuivat kolmesta samanlaisissa huoneissa. Asunnon kunto oli venäläistä standarditasoa. Asunto ei ollut mikään ihmeellinen, mutta lämmintä vettä tuli melkein aina ja pienessä keittiössä sai ruuat kokattua. Asunnon hintaan kuului yleisten tilojen siivous ainakin kaksi kertaa viikossa. Siivous tarkoitti roskien viemistä ja moppausta. WC ja suihku pestiin noin kerran viikossa. Huoneet piti siivota itse, joka oli ehkä ihan hyvä asia. Samalla tuli imuroitua myös muu kämpä. Asunnossa oli tarjolla myös nettiyhteys. Yhteys laskutettiin liikenteen mukaan, joka rajoitti netistä latailua. Yhteys oli muutenkin hidas, mutta toimi suurimman osan ajasta.

Kauppoja asuntolan lähellä oli kiitettävästi. Muutaman sadan metrin päässä oli Nahodka, josta sai kaiken tarvittavan päivittäiseen elämään. Noin puolen kilometrin päässä asuntolasta metroasemalla oli kauppakeskus, josta sai kodintavaraa, elektroniikkaa, huonekaluja ja muuta mukavaa. Hintataso oli hieman alhaisempi, kuin Suomessa. Tuntui, että Suomalaiset olivat tyytyväisiä ruuan hintaan ja keskieurooppalaiset valittivat kalleutta. Kaikki kuitenkin yhtyivät mielipiteeseen, että vodka on halpaa.

Kauppakeskuksessa oli myös elokuvateatteri, jossa pääsi nauttimaan elokuvista keskiviikkoisin tarjoushintaan. Muita vapaa-ajan harrasteita metroaseman läheisyydessä tarjosi ainakin kuntosali. Itse kävin aamulenkeillä campuspuistossa. Asuntolassa oli myös kuntosali, mutta puoli vuotta ei riittänyt sinne pääsyyn. Asia oli tehty sen verran vaikeaksi. Campuksella oli myös urheilukompleksi, jossa sai harrastaa erinäisiä lajeja. Harrastuksista tiedon etsiminen ja treeneihin löytäminen on kiinni omasta aktiivisuudesta. Kysyvä ei tieltä eksy vai miten se meni?

Opinnot

Opinnot poikkesivat aikalailla Suomen mallista. Opettajilla oli paljon holhoavampi ote ja oppilaat myös käyttäytyivät sen mukaisesti. Välillä tuntui, että olenko yliopistossa vai lukiossa. Tähän tunteeseen tietysti vaikuttaa se, että venäläiset aloittavat yliopistossa jo 17-vuotiaina. Opiskelijat ovat siis erittäin nuoria verrattuna suomalaiseseen yliopistomaailmaan.

Osallistuin ns. IT-semesterille. Semesteri oli tarkoitettu ulkomaille vaihtoon lähteville venäläisille ja ulkomaalaisille vaihto-opiskelijoille. Semesterillä olin minä ja kahdeksan venäläistä. Venäläiset olivat eri alojen opiskelijoita markkinoinnista tietotekniikkaan. Kursseilla käytiin siis asioita hyvin pintapuoleisesti. En voikaan suositella semesteriä ainakaan tietotekniikan opiskelijoille. He voisivat kokea kurssit aika turhauttavina. Lisäksi osallistuin venäjän kielen tunneille, joita oli 8-10 tuntia viikossa. Tunnit olivat erittäin tehokkaita ja hyvin suunniteltuja. Varsinkin tietokoneharjoituksissa kielioppi tuli naputeltua takaraivoon.

Yhteenveto

Kokonaisuudessaan vaihto-aika oli mielenkiintoinen ja palkitseva. Ei ole parempaa tapaa tutustua toiseen kulttuuriin ja oppia vierasta kieltä, kuin asua paikan päällä muutama kuukausi. Venäläinen kulttuuri vaatii suomalaiselta ehkä hieman totuttelua, mutta ajan myötä ihmeellisyydet eivät enää ole ihmeellisyyksiä. Vaihtoajasta kannattaa ottaa kaikki irti kiertelemällä ja matkustelemalla. Venäjällä yöjunilla matkustelulla on pitkät perinteet ja siihen lystiin kannattaa tutustua matkalla Moskovaan tai kauemmas.